

عنوان مقاله:

حذف کلراید از زه آب کشاورزی با استفاده از نانو زغال زیستی مغناطیسی باگاس نیشکر

محل انتشار:

فصلنامه مدل سازی و مدیریت آب و خاک، دوره 4، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندها:

جلیل کرمان نژاد - دانشجوی دکتری، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

حسن ترابی پوده - دانشیار، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

الهام قنبری عدیوی - استادیار، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

باپک شاهی نژاد - استادیار، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

زه آب مزراع نیشکر واقع در جنوب خوزستان، دارای مقادیر بالایی کلراید بوده و به عنوان عامل محدودکننده در استفاده مجدد از این زه آب ها و تاثیر مخرب بر منبع پذیرنده این زه آب ها شناخته می شود. در این مطالعه توانایی جاذب های تولید شده از باگاس نیشکر در حذف کلراید موجود در زه آب بررسی شد. فرآیند تولید زغال زیستی در کوره الکتریکی و فعال سازی آن با استفاده از هیدرو اکسید پتانسیم و حرارت دهنده در ماکروبوو انجام شد. از کلراید آهن شش آبه و سولفات آهن هفت آبه با نسبت دو به یک جهت مغناطیسی کردن زغال زیستی استفاده شد. جاذب ها به ازای سه نسبت فعال ساز به زغال زیستی (دو، سه و چهار)، سه توان ماکروبوو (۲۰۰، ۴۰۰ و ۷۰۰ وات) و سه زمان فعال سازی (یکج، ۱۰ و ۱۵ دقیقه) تولید شدند. مقدار کلراید نمونه های زه آب با استفاده از کلراید سدیم، به میزان سه، پنج و ۱۰ گرم بر لیتر تنظیم شد. طبق نتایج در تمامی تیمارها با افزایش غلظت اولیه کلراید، مقدار حذف افزایش یافته است. حذف کلراید توسط نانو زغال زیستی فعال به طور میانگین ۶/۱ برابر زغال زیستی فعل غیرناتو اندازه گیری شد. فرآیند مغناطیسی کردن جاذب ها به طور میانگین ۲۰ درصدی حذف کلراید شد. بیش ترین میزان حذف کلراید با استفاده از نانو زغال زیستی فعل و نانو زغال زیستی فعال مغناطیسی به ترتیب ۵۴ و ۴۹/۶ درصد اندازه گیری شد. این مقادیر بیشینه به ازای تیمار با نسبت زغال زیستی به زغال زیستی برابر سه، توان ماکروبوو برابر ۴۰۰ وات و مدت زمان فعال سازی برابر ۱۰ دقیقه اندازه گیری شدند. با توجه به مقادیر ضریب تیمار و مجموع مربعات خطأ، مدل سینتیکی شبیه مرتبه اول و مدل نفوذ درون ذره ای بیش ترین تطبیق را با داده های اندازه گیری شده داشتند. هم چنین، مدل هم دمای لانگومیر در مقایسه با مدل فرونولیچ تطبیق بهتری با داده های اندازه گیری شده دارد. طبق نتایج، نانو زغال زیستی فعل مغناطیسی باگاس نیشکر می تواند به عنوان جاذبی با راندمان بالا و ارزان قیمت برای حذف کلراید از محیط های آبی استفاده شود.

کلمات کلیدی:

: باگاس نیشکر، کلراید، ماکروبوو، نانو زغال زیستی فعل مغناطیسی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2016729>

